

BUDIMPEŠTA in BALATON: 28.10. – 3.11.2019 (kombi Jumper in 2 kamperja)

1. dan (28.10.2019): Šempeter – Celje (186km)

Po poletnih počitnicah, ki smo jih preživali vsak po svoje, smo jesenske počitnice preživali skupaj z ekipo iz prvomajskega potovanja. Tri prevozna sredstva, 5 odraslih in 5 otrok. Že predhodno smo za destinacijo izbrali Budimpešto, saj smo imeli na razpolago različno število prostih dni. Odhod smo tako splanirali v ponedeljek popoldne, ko moj konča službene obveznosti (cca ob 15h odhod). Ker se naša potovanja nikoli ne začnejo »gladko« so sledile nevšečnosti. Okrog 9h kliče kolega, da mu je svetila lučka v kamperju in ga je peljal na servis. Razlog: alternator. Kolega zatrjuje, da bodo poskusili urediti zadeve in bi do 15h moralo biti vse ok. Upajmo. Ura kaže nekaj manj kot 15h in kolega pokliče, da so mu uspeli popraviti in sestaviti, ter da so pripravljeni na odhod. Ura je 15:10 in mojega še ni, kličem, pa ga ne dobim. Zato pokličem še drugega kolega in ga pobaram, če je pripravljen. Verjeli ali ne ima zelo podoben problem kot prvi kolega – okvara alternatorja. Tudi moj je že tam, pomaga mu podirati stvari, hitijo na odpad po nov kos, sledi menjava. Nekaj po 18h pride moj domov, popokamo se v kombi in gremo do kolega, ki je ravnokar končal »šaravfati«. Na hitro mu pomagamo pospraviti stvari in pripraviti vse potrebno za odhod. Pa prvi da mora pripraviti še par stvari in, da nas bo že dohitel. Ob 18:50 se mi zapeljemo do bencinske na Vogrskem, kjer naj bi se zbrali vsi skupaj. Kupimo še vinjeto, pa je tam le en kolega. Vprašamo kaj in koga, pa pravi, da je onemu (spet) zbežal en kuža. Sporočimo mu, da gremo naprej. Tako nam je v toplem večeru, 14°C, (recimo da) uspel odhod ob 19:05. Sprva načrtovan počitek na PZAJu Turnišče je bil prestavljen na bližnji PZA, Mestni park Celje (N46.22553° E15.26097°). Tam se parkiramo ob 21:20 in kakšnih 15min kasneje se nam pridruži še manjkajoči član posadke. Krajša debata in počitek.

2. dan (29.10.2019): Celje – Balatonboglár – Budimpešta (413km)

Prebudimo se v deževno jutro, 10°C. Po jutranjih obveznostih, je ob 9:20 čas za odhod. Ob 10:15 se ustavimo na BS Lormanje, ker smo malo prej videli kolega, ustavljenega na SOS avtocestni niši. Kmalu se nam pridruži in na srečo je vse ok. Postanek izkoristimo za nakup madžarske vinjete oziroma matrice. 15min kasneje se vozimo naprej po avtocesti proti meji. Ker vidimo znake za Turnišče, se odločimo, da si pogledamo PZA (cca 2km od avtoceste). Zaradi dežja se odpravimo naprej, ko se na zadnjem BS Pince ponovno ustavimo, saj želi kolega napolniti rezervoar na naši strani. Počakamo ga, nato pa ob 11:35 prečkamo mejo in pot nadaljujemo po madžarski avtocesti vse tja do Balatonboglár-ja (N46.777075° E17.661185°), kamor prispemo ob 13:00. Kljub dežju (8°C) se strinjamo, da gremo malo pretegnit noge. Pogledat si gremo (Xantus Janos) Gombkilato – razgledno točko ob Blatnem jezeru (Balaton). Žal vreme ni najboljše za razgled, ker pa je vstopnina nizka, se vseeno odločimo za ogled (300HUF/odrasli in 250HUF/otroci). V okolici te krogle je še sprehajališče, adrenalinski park in bob steza. Po povratku na suho, si vsak posebej skuhamo kosilo. Ob 15:40 smo nared za odhod proti Budimpešti. Približno 7km pred našim ciljem, se ustavimo, promet je gost, dež poneha. Google mi ponuja dve poti do kampa in izberem hitrejšo (čeprav mi kaže 5min razlike). Preostala dva kolega gresta po oni »počasnejši«. Pa da vidimo ☺. Po približno pol ure nam uspe priti na cilj, v kamp Haller (N47.475948° E19.083230°). Vhod iz glavne ulice je med bloki,

označen z znakom za slepo ulico in tablo z imenom kampa. Parkiramo pred na pol zaprta vrata. Grem do recepcije, pa je ta že zaprta. Dobim »strica«, ki mi hiti nekaj razlagati, a madžarščine žal ne razumem. Vprašam ga po angleščini, pa on ne razume. No, vseeno se nekako sporazumeva, odpre nam vrata in poiščemo si prostor (parcel ni). Skočimo na zrak in kakšnih 5min kasneje, se pripeljejo še obojni kolegi. Ker končno ne dežuje in je do Donave približno 4km, se tja odpravimo kar peš. Takoj se opazi da smo v skoraj dva milijonskem mestu: avti, avtobusi, tramvaji, vlaki in metro, letala in ogromno bark po Donavi. Seveda je že tema, ta pa pričara zelo lepo kuliso objektov in lučk, ki se odsevajo v reki. Kmalu zagledamo stojnico, ki prodaja tipično madžarsko pecivo, kürtőskalács (votlo pecivo). Seveda si ta sladek kruh z različnimi posipi tudi privoščimo. Zunaj je 9°C, vendar ob Donavi precej piha, zato se raje pomaknemo malo stran. V kamp se vrnemo ob 21:00. Po poti so nas spremljale sirene, tako od rešilcev, kot tudi policajev. Sledi še »malica«, potem pa le priprava na počitek. Noč mine mirno, če izvzamemo različne sirene, ki so pogoste preko cele noči. Verjetno je to nekaj normalnega za velemesta, nam, ki smo »z vasi«, pa je to čudno in rahlo moteče.

Gombkilato (►)

3.dan (30.10.2019): Budimpešta (0km)

Po zajtrku se odpravimo do recepcije, kjer se prijavimo in malo pozanimamo o javnem prevozu. Dobimo še »ključ«, ki odpira vrata kampa, saj so le-ta zvečer in ponoči zaprta. Ko nam izda potrdilo o prijavi mi sprva ni jasno zakaj na listu piše »check-out« 10.31. Potem pa vidimo, da je to datum, 31.10. Očitno datume pišejo v obratni smeri, kar kasneje vidimo še na kartah, pa na reklamnih panojih in še kje. Ob 9:35 se odpravimo iz kampa in sledimo navodilom in zemljevidu podzemne železnice, ki smo jo dobili na recepciji (celo v slovenščini). Po 10 minutah hoje, smo prišli do vstopa na podzemno železnico. Na avtomatu kupimo 24h karte za odrasle (1.650HUF), za otroke pa ne (čeprav so otroci zastoj le do vstopa v šolo). Pred vstopom na peron stojijo trije redarji, ki pogledajo, če imate veljavno karto. Nas zaustavijo, ker smo imeli še psa in nam s pomočjo google translate-a (žal ni nihče od redarjev znal angleško) razložijo, da moremo tudi za psa kupiti karto. Sicer lahko psi potujejo tako z metrojem, kot s turističnim avtobusom Hop on-Hop off, le da so na vrvi in imajo nagobčnik (čeprav nam niso komplicirali, ker ga nismo imeli). Izstopimo v centru, blizu panoramskega kolesa. Ko se odločamo, če bi se peljali z njim in kaj si pogledat, dobimo stojnico teh turističnih avtobusov. Ker prodajalec vidi, da oklevamo, nam proda 48h karto s plovbo po Donavi za 8.000HUF/odrasle. Veseli kupčije, se naložimo na prvi avtobus, ki pripelje in se odpeljemo. Precej stvari slikamo kar s strehe avtobusa kjer pa čez čas postane hladno (veter in rahel dež), zato se odločimo, da izstopimo in si pogledamo mestno tržnico. No, jaz sem ostala zunaj, saj kuža ne sme noter. Je pa bil kuža prava mala atrakcija. Ogromno ljudi se je ustavljalo in nekaj govorilo, nekateri so me v angleščini spraševali, če ga lahko pobožajo, pa kako je lep, koliko je star... Ko dobro pomislim, nismo videli skoraj nobenega psa. Po drobnih nakupih, se še malo zapeljemo s turističnim avtobusom (pazite, ker sta dve konkurenčni podjetji in avtobusi ustavljajo na istih postajah,

vendar pa se z drugim ne boste mogli peljati, ker ne veljajo karte in vas zavrnejo). Izstopimo na Trgu herojev, dež je močnejši. Vidimo še vhod v enega najstarejših živalskih vrtov, potem pa le še pod streho. Ura je 14:30 in kolegi se odločijo, da gredo nekam na kosilo. Vedno bolj pada, zato se odločimo, da gremo na toplo, na metro, pripraviti kosilo v kamper in počakati, da neha padati (po napovedi, bi ob 16h moralo nehati deževati). Tako se ločimo in ostanemo seveda na vezi. V miru skuhamo kosilo, popijemo kafe in ob 16:15 res konča padati. Na željo kolega, pogledamo še njegova dva kužeta, saj je starejši kuža pred kratkim imel pljučnico. Sporočimo mu, da ni najbolje, nato pa se ob 16:45 znova odpravimo na metro linijo št. 3. Po poti srečamo kolege, ki so se skupaj vračali v kamp, zaradi kužeta. Pot tako nadaljujemo sami. Z avtobusom se odpeljemo na hrib Gellérthegy, v Citadelo, od koder imamo prečudovit, nočni, razgled na Budimpešto. Čeprav sem tu bila že leta 2006 in 2010, pa me to velemesto še vedno navduši. Po poti nazaj, na eni stojnici poskusimo pecivo flódni ter pri drugi stojnici še malo pokramljamo s prodajalcem in kupimo simpatično leseno hiško in igrački za naše mulce. Omenimo še, da je po mestu ogromno policajev, pa nam pove, da je to zato, ker je Putin na obisku. Bo že držalo in gremo na avtobus ter nazaj s hriba (18:40, predzadnji Hop on-Hop off avtobus za danes). Na vezi smo še s kolegi, ki se tudi vračajo z metrojem nazaj v center. Čakajo nas v enem lokalu, blizu pomola št.10, od koder se bomo peljali z barko bo Donavi. Pridružimo se jim še mi in ker imamo še cca. 20 min, spijemo kafe in vroči čokoladi. Nekaj pred 20h se odpravimo do pomola, da se v miru vkrcamo na ladjo. Plovba čez dan traja okoli 1h in pol, saj je postanek na Margaretinem otoku. V večernih urah, ta ogled ni v planu, zato plovba traja le 45min. Je pa viselo obvestilo, da danes v nobenem primeru ni bil možen ogled otoka, saj je žal vodostaj prenizek. Eni se posedemo noter, drugi zunaj in nemo opazujemo najprej desni breg (Budim) z Grajskim hribom (budimski grad, Matijevo cerkev in Ribiško trdnjavo), potem pa še levi breg (Pešto) s pompoznim parlamentom. Po končani plovbi se odpravimo le malo v notranjost, kjer dobimo še odprto trgovino s spominki. Ob 21:30 čakamo vlak na podzemni, nato pa se ob 22h že grejemo (zunaj je 8°C), vsak v svojem kamperju. Polni čudovitih vtisov hitro zaspimo.

Trg herojev (▲)

nočni razgled na Donavo (▲) in parlament (►)

4. dan (31. 10. 2019): Budimpešta (0km)

Jutro je jasno in zato tudi hladnejše (4°C). Po zajtrku se kolega s kužeti odpravi po veterinarsko pomoč v Lendavo (od koder pa ga zaradi praznika, preusmerijo k dežurnemu v Mursko Soboto). Ostali se ob 9:45 odpravimo iz kampa in malo hitimo, saj nam karta za metro velja še do 10:00. Ponovimo pot v Citadelo (tokrat s kolegi) in se tako naužijemo še dnevnega razgleda na velemesto. Iz avtobusa izstopimo pod Grajskim hribom. Peš se odpravimo okrog Budimskega gradu, nato pa proti Matijevi cerkvi. Kolega si želi pogledati Sziklakórház («bolnišnico v skali»). Že predhodno sem se pozanimala, in vstop tu notri je dovoljen otrokom nad 6 let, do 12 let pa ni priporočljivo. No, naš mulc lahko gre, tamala pa ne. Tako jaz in ona ostanemo zunaj, se nam pa pridruži še kolegova nečakinja, ki si ne želi ogleda. Kupijo eno družinsko karto (2 odrasla + 2 otroka), ter ono posamezno (2.800 HUF s popustom iz kuponov, ki jih dobite ob plačilu karte za Hop on - Hop off). Ogled je trajal dobro uro, ogledali so si video, razmere med 2. svetovno vojno in hladno vojno, ter strahom pred bombnim napadom. Voden ogled (v angleščini) po rovih, voščene lutke vojakov in osebja, pripomočki in instrumenti, ki so jih uporabljali v operacijskih sobah... Tu je delovala bolnišnica v času 2. svetovne vojne, kasneje pa so jo imeli kot skrivni, nuklearni bunker. Po končani hladni vojni pa vse do leta 2002 je bilo se skupaj zaprto, leta 2008 pa so odprli za javnost in preuredili v muzej. Jaz in ostali punči, smo si šle pobližje pogledat (kičasto) zunanost Matijeve cerkve (vstop v cerkev in na stolp je doplačljiv - vsak posebej), gospoda z orlom in Ribiško utrdbo. Ker se tu sprehaja veliko ljudi, se premikamo počasi. Ko prehodimo celotno utrdbo, se počasi odpravimo nazaj proti bolnici. Na obzidju si poiščemo klopco in uživamo na soncu (11°C). Po dobrih 15 minutah se nam pridruži še ostala posadka. Mulc pravi, da se ni ničesar bal in da mu je bilo zanimivo. Od tu se peš odpravimo v iskanju vhoda na podzemno železnico. Kmalu jo dobimo ob Donavi, kupimo enosmerno vozovnico (360HUF) in pa Kürtoskalács, saj je tu najcenejši (za primerjavo: na podzemni stanejo 310HUF, na ulici 500HUF, ob utrdbi v Citadeli pa 1000HUF). Na drugem bregu Donave izstopimo, se presedemo na drugo linijo metroja, ter se ob 16:10 vrnemo v kamp. Skuhamo kosilo in razmišljamo kaj naprej. Kolegi, ki so ostali, želijo biti jutri (petek) dokaj zgodaj doma, zato se odločijo, da gredo še danes na pot in prespijo nekje v Sloveniji. Moj pravi, da nima neke volje voziti, pa tudi mudi se nam ne in zato ostanemo še eno noč.

Ribiška utrdba (◀) in Matijeva cerkev (▲)

5.dan (1.11.2019): Budimpešta - Hegyestű - Szigliget (188km)

Zjutraj se zbudimo komaj ob 8:30. Pojemo zajtrk, pospravimo stvari in se pripravimo na odhod. V kampu je polovica kamperjev s slovenskimi registrskimi tablicami - se vidi, da imamo podaljšan vikend. Kamp moramo plačati v madžarskih forintih, nam pa jih nekaj zmanjka, zato se odpravim do podzemne, kjer vem, da stoji bankomat. Plačamo nočitve in se ob 11:00, soncu in 11°C, odpravimo iz Budimpešte. Tokrat pot mine brez gužve in posebnosti vse tja do okolice Balatona. Odločimo se, da polotoka Tihany ne obiščemo (sicer sem ga jaz obiskala leta 2006). Ob 13:25 se parkiramo ob nekdanjem vulkanu Hegyestű (N46.889872° E17.646881°). Vstopnina je 300HUF/otroci in 500HUF/odrasli, uslužbenka pa zna le madžarsko in tudi literaturo ima le v domačem jeziku. Ah... Ura je pravšnja za kosilo. Ko smo siti, si najprej pogledamo skale iz različnih obdobj naše Zemlje, potem se sprehodimo ob vznožju te skalne gmote in se nagledamo ruja, ki se je že lepo obarval, nato pa se povzpnejo še na vrh. Od tu imamo razgled na dobršen del Blatnega jezera, vidimo del polotoka Tihany, na drugem bregu pa Siófok. Ob 15:25 smo pripravljeni na odhod. Zapeljemo se do načrtovanega nočnega postanka, parkirnega prostora v kraju Szigliget (N46.78610° E17.43496°), kamor prispemo ob 16:05. Odpravimo se na sprehod »v iskanju« ostankov gradu in cerkvice. Ker pa nas pot vodi skozi gozd in se prične mračiti, grad pa je na hribu, se odločimo, da se raje vrnemo v kombi. Miren večer izkoristimo za risanje in igro, večerjo in vtise. Ko že omenjam vtise, velja omeniti, da so zelo uvidevni in kulturni vozniki. Niti en nam ni »potrobil«, čeprav smo se včasih malo izgubili in pešcem vedno ustavijo, pa čeprav tam ni zebre!

Hegyestű (◄) in P v Szigliget-u (▲)

6.dan (2.11.2019): Szigliget - Tapolca - Hévíz - Moravske Toplice (210km)

Zbudimo se ob 8h in pustimo otroka še malo pospati. Sonce in 10°C kar kliče po lepem dnevu. Po vseh jutranjih obveznostih, smo ob 9:30 nared za odhod. Naš cilj je kraj Tapolca, kamor prispemo po slabih 30 minutah (N46.883115° E17.443221°). Malo se razgledamo in sprehodimo psa (saj v jamo ne sme), vplačamo parkirnino (300HUF/h) in se odpravimo do vstopne točke (5.900HUF/2 odrasla + 2 otroka). Žal je voden ogled le v madžarščini, si pa lahko vseeno v angleščini preberemo o nastanku krása in jam, pa delovanju vulkanov in o nekdanjem Panonskem morju. Poleg interaktivne predstavitve (makete, tikanje kamnov, sestavljanje podob in ostalega slikovnega gradiva) imate še kratek 3D film, ki je nastal v sodelovanju s Postojnsko jamo in Škocjanskimi jamami. S filmom se konča tudi voden ogled in sledi vhod v jamo ter kratka

»plovba« po reki. V kovinski čoln se posedemo vsi štirje in že veslamo po krožni poti. Sicer pa bolj kot z veslom, si lahko pomagata kar z rokama, saj je treba paziti na glavo in bok, ker je vse skupaj precej ozko in nizko. Po uri in pol, si na izhodu naročimo še sliko naše plovbe (590HUF), nato pa vzamemo kužka in se odpravimo na krajši sprehod do mlina. Nekaj čez 12h iščemo trgovino ali pekarno, da bi kupili kruh, pa je danes sobota in se vse zapre ob 12h. Na našo srečo zagledamo gospo, ki nosi žemljice in odpravimo se v smer, od koder je prišla. Res najdemo pekarno, odprto do 13h. Izbire seveda več ni, vseeno pa dobimo štruco kruha (280HUF) in tako imamo kosilo ☺. Ob 13:50 se odpravimo v smeri Slovenije, pa vmes vseeno zavijemo še do največjega naravnega termalnega jezera, v Hévíz. Ob 14:30 se sprehodimo do ograje, malo poslikamo ter preberemo cene kopanja. Naša mala spi in je ne želimo puščati same, zato se odpravimo nazaj, ter ob 14:50 nadaljujemo pot. V kraju Balatonszentgorgy tankam, ker nam sveti lučka, pa še nekaj drobiža želimo porabiti, ker se nam ga doma ne splača menjati. Pot nadaljujemo do priključka na avtocesto, potem pa le še prek mejo in po slovenski avtocesti vse tja do Moravskih Toplic, kjer nas v kampu Term 3000 (N46.678655° E16.221480°) čaka kolega (tisti s kužeti, oni drugi so v četrtek prespali v Celju in bili doma v petek). Pridružimo se mu ob 16:50. Na recepciji se prijavimo kot "pozni" prihod (po 18h), saj je tako ceneje. Malo se razkomotimo, nato pa se sproščamo v bazenih vse tja do 21h. Ob povratku se gremo na recepcijo odjaviti, saj se bojimo jutrišnje gužve (konec počitnic), nato pa pripraviti večerjo in pokramljat.

Tapolca (◀ ▶)

Hévíz (◀ ▶)

7.dan (3.11.2019): Moravske Toplice – Solkan (306km)

Nedelja je vetrovna in topla (13°C piha južni veter). Po jutranjih opravilih, še malo pospravimo in se okrog 9:30 odpravimo na dopoldansko kopanje. Vidi se, da je konec počitnic saj je precej gostov s kovčki poleg ležalnikov, pa tudi tam okrog 11h se bazeni sprazniijo. Jaz vztrajam do 11:20, potem pa se gre stuširat in preobleč. Ostali se mi pridružijo ob 11:45 in skupaj zapustimo bazene, ter se odpravimo na kosilo v kamper. Vsak skuha nekaj in tako je hitro pripravljeno. Sonce se skriva za oblaki, je pa toplo, 21°C. Ker je tako lepo sedeti zunaj in ker vemo, da je na našem koncu dež, ni pretirane volje za odhod domov. Vendar pa, jutri je nov (deloven) teden. Ko se pospravimo, je ob 15:00 čas za odhod. Še kratek postanek na bencinski v Martjancih, nato pa pot domov. Pri počivališču Lormanje nas opere prva ploha, ki ji sledi druga pri Celju. No, od tu naprej so vmes kar močnejši nalivi, kar malo otežuje oziroma upočasnjuje vožnjo. Ob 16:40 se ustavimo na Trojanah, za krofe seveda ☺. Kljub gneči, smo ob 17:15 siti in pripravljeni na odhod domov, kamor srečno prispemo ob 19:00.

POVZETEK:

Prevoženih: 1.303km

Povprečna poraba: 8,5l/100km

Avtoceste (~37€):

- Slovenija: 15€ (tedenska vinjeta)
- Madžarska: 7.000HUF (10-dnevna matrica, kategorija D2-kamper)

Gorivo (123,07l - ~158,25€):

- Slovenija: 87,85€ (70l → 1,225€/l) + 50,02€ (38,86l → 1,225€/l)
- Madžarska: 6,42€ (5,19l → 405,90HUF/l) + 13,96€ (10,02l → 456,90HUF/l)

PZAJi (6 noči - 120€):

- PZA Mestni park Celje: N46.22553° E15.26097° (0€/noč; voda + elektrika za doplačilo)
- Haller Camping (Budimpešta): N47.475948° E19.083230° (9.000HUF/noč; kamper + 2 odrasla + 2 otroka (3⁺))
- P Szigliget: N46.78610° E17.43496° (zastonj; samo P, brez storitev)
- Kamp Terme 3000 (Moravske Toplice): N46.678655° E16.221480° (37,75€/po 18h; 2 odrasla + 1 otrok + taksa)

Info: beti.debenjak@gmail.com

zemljevid prevožene poti (▼)

